

Traktat

943

A Magyarbányászati Központi Munkástanács javaslata az ország
gazdasági életének kibontakozására.

az október 23.-át követő események után az üzemekben megalakultak az üzemi munkástanácsok, amelyek kezükbe vették az üzemek gazdasági életének helyi irányítását.

Ezeknek a tanácsoknak központi szerve: a Központi Munkástanács, az üzemi munkástanácsokkal egyetértésben megtette az első lépést a gazdasági kibontakozás felé akkor, amikor 1956. november 17-én elrendelte az általános sztrájk beszüntetését és a munka megkezdését.

Több hét telt el azóta és az üzemi munkástanácsok magukra hagyva próbálnak megbirkózni a súlyos gazdasági feladatokkal. Ezekben a hetekben a hatalmasra felduzzasztott minisztériumi apparátusok nem tettek és meg ma sem tesznek egyebet, mint a szjt. és a magyar nép által nem kívánt intézményüket szervezik.

Mit tettek és mivel támogatták a minisztériumok az üzemi munkástanácsokat? Határozottan leszögezhetjük - semmivel! Sőt közülük egyesek titkon remélik, hogy az üzemi munkástanácsok, küzdve a helyi gazdasági nehézségekkel, - lejárattják magukat.

A munkástanácsok tudták magukat a minisztériumok tétlenségén. Ezért az ország gazdasági helyzetének további meggyilárdítása, valamint az üzemek közötti törvényszerű munka megindítása érdekében - alulról jövő kezdeményezés eredményeként az alábbiakat javasoljuk:

- 1./ alakuljanak meg iparáganként - ha kell alulról jövő kezdeményezés alapján - az egyes központi gazdasági szervek: kamarák
Például: a bányavállalatokat központon a Bányászati Kamara képviseli, a kohászati vállalatokat a Kohászati Kamara.

Ezeknek a kamaráknak feladata a közös iparágban lévő vállalatok, anyagellátási, értékesítési, piacutatási képviselői körkérdések összehangolása, a termelési volumannak felhasználása, műszaki és gazdasági tapasztalatok kicserélésének megszervezése, szállítási keretszerződések kötése más iparágakkal, tárgyalások folytatása a kereskedelmi kamarákkal, stb.

- 2./ a különböző iparági kamarák egyesüljenek országos szinten működő ORSZÁGOS IPARKAMARÁBA.
- 3./ a területi elv alapján alakuljanak meg a paraszti tanácsok a paraszti tanácsok tájegységenként szervezett összehangoló szervei a mezőgazdasági kamarák.
Végül a tájegységenkénti mezőgazdasági kamarák legfelsőbb gazdasági érdekképviseleti szerve az országos mezőgazdasági kamara.
- 4./ az országos iparkamara és az országos mezőgazdasági kamara szervezetéhez hasonlóan fel kell építeni az országos szövetkezeti, kereskedelmi stb. kamarákat.

Az országos kamarák képviselői alkotják a magyar nép gazdasági, önkormányzati testületét, az országos gazdasági tanácsot.

- 6./ Az országos gazdasági tanács mellett szakértői szervként működik a gazdasági törvbizottság.
- 7./ Az országos gazdasági tanács mint a népgazdaság, önkormányzati, irányító szerve, meghatározott számú képviselőt küld az országgyűlésbe.
- 8./ Az országos gazdasági tanács képviselői a gazdasági törvényhozás megfelelő befolyásolása érdekében hivatalból tagja az országgyűlés "közgazdasági és pénzügyi" és "költségvetési" bizottságainak.
- 9./ A gazdasági élet fenn ismertetett önkormányzati szerve mellett párhuzamosan kiépítendő a közigazgatási hierarchia végrehajtó szervezete. Ez a szervezet a Minisztertanács, a minisztériumok és a területi igazgatási tanácsok rendszerén alakuljon.
- 10./ A közigazgatási szervek feladata a törvények és rendelkezések végrehajtásának biztosítása, a gazdasági élet közigazgatási részének szabályozása és ellenőrzése, annak megakadályozása, hogy a gazdasági szervek /vállalatok és kamarák/ tevékenységükkel az államfeladatoknak, mint gazdasági alanyoknak érdekeit veszélyeztessék vagy megsértseik.

Az egyes gazdasági minisztériumok feladata tehát a közigazgatásra, gazdasági felügyeletre, gazdaságjogi kérdésekre, társadalmi ügyekre, stb. terjed ki. Foglalkozik az olvi, műszaki, fejlesztési kérdésekkel, a tudományos iparfejlesztés olvi problémáival.

A fentiekben - alulról jövő kezdeményezés eredményeként - körvonalazott gazdasági rendszer somatikus felépítését a csatolt ábrán láthatjuk.

A Központi Munkástanács ugyancsak alulról jövő kezdeményezés alapján rövidesen ismertetni fogja az egyes kamarák, az országos iparkamara, gazdasági törvbizottság, és az országos gazdasági tanács részletes feladatait, azoknak kapcsolatát a minisztériumokkal, a minisztertanáccsal és az országgyűléssel.

Központi Munkástanács álláspontra az igazgató kinevezésével kapcsolatban.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1956. XI. 22-én kelt törvényerőjű rendeletének XI§-át, mely az igazgató kinevezésével foglalkozik, a Központi Munkástanács nem fogadta el. Mindaddig, amíg az Elnöki Tanács előterjesztett rendelet nem jelenik meg, a kérdésben a GAZDASÁGI CSOPORT az Üzemi Munkástanácsok felé az alábbiakat javasolja:

- a./ azokon a helyeken, ahol az igazgató leváltása szükségessé vált, az igazgatói munkakört csak pályázat hirdetés alapján lehet betölteni.
- b./ a pályázatot az iparág összes nagyüzeméhez, magához az iparigazgatósághoz el kell juttatni.
- c./ a pályázat benyújtásának határideje legalább 20 nap legyen.
- d./ a pályázatokat a Munkástanács elnöksége készíti elő, majd a munkástanács bírálja el megfelelő szakemberek bevonásával.
- e./ az igazgatót a Munkástanács szerződteti, minimum egy éves időtartamra.
- f./ az igazgató szerződésének felmondását 3 hónapos felmondási idő előzze meg.

A Központi Munkástanácsnak határozott kérése az Üzemi Munkástanácsok felé, hogy az igazgatói munkakört szakképzett, irányítási és közgazdasági érzékkel rendelkező, valamint kereskedelmi érzékkel bíró munkavállalókkal töltsék be.

Budapest, 1956. december 7.

MAGYBUDAPESTI KÖZPONTI
MUNKÁSTANÁCS